

מחשבה קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

יומא דף ה

גמ' זבחים מה.

הלכתא למושיחא א"ל אב"י אלא מעתה כל שחיטת קדשים לא לתני הלכתא למושיחא הוא אלא ^ב דרוש וקבל שכר ה"נ דרוש וקבל שכר הכי קאמינא לך הלכתא למה לי

מצפה איתן זבחים מה.

שם אלא דרוש וקבל שכר. וק"ל דא"כ מאי קאמר צפ"ק דיומא (דף ה' ע"ג) גזי כיצד הלבישן סדר צגדים דהההן וזניו מאי דהוה הוה אלא כיצד מלבישן לעתיד לצוא לכשיצואו אההן וזניו ומשה עמהן. ואמאי לא אמר התם דרוש וקבל שכר כדאמר הכא גזי שחיטת קדשים. ויש לומר דשאני הלכות קרבנות דאמר' צשלהי מנחות שכל העוסק צחורת עולה וחטאת כאלו הקריבין משא"כ צסדר לבישת הצגדים שאינו כעבודה וכהקרבנות קרבן לא אמר צי דרוש וקבל שכר אלא כ למסבר קראי אצל צהלי' עבודה כיון דהוה כאלו עבד עבודה לא צעי' נ"מ ולא מקשינן מאי דהוה הוה או לכשיצוא אההן ומשה. ועפ"ז יש

גמ' חולין יז. ורש"י שם

לא אסר רחמנא בעי רבי ירמיה ^ב אברי בשר נחירה שהכניסו ישראל עמהן לארץ מהו אימת אילימא בשבע שכבשו השתא דבר טמא אישתרי להו ודרוש וקבל שכר הוא ^ב שנריבין אנו לעמוד על האמת ואע"פ שכבר עבר:

רא"ש חולין פ"א סי' כג

דקליל. [דף יז ע"א] צעי ר' ירמיה איברי צשר נחירה שהכניסו עמהם לארץ ישראל מהו. וקאי צתיקו. פירש רש"י דרוש וקבל שכר הוא דנריבין אנו לעמוד על האמת אע"פ שכבר עבר. ולא נהירא לי [פ] דדוקא למיסבר קראי דרשינן אע"פ שכבר עבר. אצל לקצוע צעי' צש"ס צדצר שאין צו צורך לא אשכחן. והכי אמרינן צפ"ק דיומא (דף ה:): כיצד הלבישן כו' כיצד הלבישן מאי דהוה הוה. אלא כיצד מלבישן [צ] לעתיד לצוא. לע"ל לכשיצואו אההן וזניו ומשה עמהן. אלא כיצד מלבישן למיסבר קראי צצוואה כתיב וכו'. ונראה לי דנפקא מינה צצעי' זו לאדם שאסר